

“ପୁରତି ଘଣ୍ଟାରେ ପାଞ୍ଚଟି ସ୍ଵପ୍ନରୁ ପର ବ୍ୟାୟାମ କରି ମନକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି, ଯେବେକି ବାବା ହିଁ ସଂସାର ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ସଂସ୍କାରକୁ ମଧୁସ୍ଵ ବାବାଞ୍ଜକ ସମାନ କରି”

ଆଜି ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ଗୋଟିଏ ଦେଶର ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ଯାହା ସମସ୍ତଙ୍କର ବାସ୍ତବିକ ଦେଶ ଅଟେ । ଜାଣିଛ ତ ସେହି ଗୋଟିଏ ଦେଶ କେତେ ପୁରୁଷ ଅଟେ! ବାପଦାଦା ମଧୁସ୍ଵ ସେହି ଦେଶରୁ ସମସ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବାଞ୍ଜକ ସହିତ ମିଶିବାର ଖୁସି ମିଳୁଛି ଏବଂ ବାବାଞ୍ଜକୁ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାର ଖୁସି ମିଳୁଛି । ଆଜି ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ସ୍ଵପ୍ନରୁକୁ ବିଶେଷ କରି ପାଞ୍ଚଟି ରୂପକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ପଞ୍ଚମୁଖୀ ବ୍ରହ୍ମପାଞ୍ଚକର ମଧୁସ୍ଵ ଗାୟନ ରହିଛି । ତେବେ ନିଜର ପାଞ୍ଚଟି ଯାକ ରୂପକୁ ତ ଜାଣିଛ ନା! ପୁରଥମେ ହେଲା ସମସ୍ତଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିବିନ୍ଦୁ ରୂପ, ସମମୁଖକୁ ଆସିଗଲା ତ! କେତେ ଚମତ୍କାର ପୁରୁଷ ରୂପ ଅଟେ । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ହେଲା ଦେବତା ରୂପ, ସେହି ରୂପ ମଧୁସ୍ଵ କେତେ ନିଆରା ଏବଂ କେତେ ପୁରୁଷ ଅଟେ । ତୃତୀୟରେ ହେଲା ମଧୁସ୍ଵ କାଳର ପୂଜନୀୟ ରୂପ, ଚତୁର୍ଥରେ ସଂଗମବାସୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ ରୂପ, ତାହା ମଧୁସ୍ଵ କେତେ ମହାନ ଅଟେ ଏବଂ ପଞ୍ଚମରେ ହେଲା ଫରସ୍ତା ରୂପ । ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ଯାକ ରୂପ କେତେ ପୁରୁଷ ଅଟେ । ବାପଦାଦା ଆଜି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମନର ଏକସର ସାଇନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟାୟାମ ଶିଖାଉଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ମନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେବେକେବେ ନିଜ ଆତ୍ମକୁ ଚାଣିନେଉଛି । ତେଣୁ ଆଜି ବାପଦାଦା ମନକୁ ଏକରସ କରିବା ପାଇଁ ଏକସରସାଇନ୍ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ସାରା ଦିନ ଭିତରେ ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ଯାକ ରୂପର ଏକସରସାଇନ୍ କରି ଏବଂ ଅନୁଭବ କରି, ଯେଉଁ ରୂପକୁ ଭାବିଲି ମନ ଭିତରେ ତାକୁ ଅନୁଭବ କରି । ଯେପରି ଜ୍ୟୋତିବିନ୍ଦୁ କହିବା ମାତ୍ରକେ ସେହି ଚମତ୍କାରୀ ରୂପ ସମମୁଖକୁ ଆସିଗଲା ନା! ସେହିପରି ପାଞ୍ଚଟି ଯାକ ରୂପକୁ ସାମନାକୁ ଆଣ ଏବଂ ସେହି ରୂପକୁ ଅନୁଭବ କରି । ପୁରତି ଘଣ୍ଟାରେ ପାଞ୍ଚଟି ସେକେଣ୍ଡ ଏହି ଡରିଲ୍ କରିବାରେ ଲଗାଅ । ଯଦି ପାଞ୍ଚଟି ସେକେଣ୍ଡ ନୁହେଁ ତେବେ ପାଞ୍ଚଟି ମିନିଟ୍ ଲଗାଅ । ପୁରତି ସେକେଣ୍ଡ ରୂପକୁ ସମମୁଖକୁ ଆଣ ଏବଂ ଅନୁଭବ କରି । ମନକୁ ଏହି ଆତ୍ମିକ ଏକସରସାଇନ୍ରେ ଯଦି ବସ୍ତୁତ ରଖିବ ତେବେ ମନ ସର୍ବଦା ଠିକ୍ ରହିବ । ଯେପରି ଶାରୀରିକ ବ୍ୟାୟାମ ଶରୀରକୁ ସୁସ୍ଥ ରଖିଥାଏ, ସେହିପରି ଏହି ବ୍ୟାୟାମ ମଧୁସ୍ଵ ମନକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ରଖିବ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ହେଉ ପଛକେ ମନ ଭିତରେ ସେହି ରୂପକୁ ଆଣ, କ’ଣ ସହଜ ଅଟେ ତ, ନା ମୁଶକିଲ୍ ଲାଗୁଛି? ତେବେ ମୁଶକିଲ୍ ଲାଗିବ ନାହିଁ କାହିଁକିନା ଏହି ଏକସରସାଇନ୍ ତୁମେମାନେ ଅନେକ ଥର କରିସାରିଛ । ପୁରତି କଳ୍ପରେ କରୁଛ । ନିଜର ହିଁ ରୂପକୁ ସମମୁଖକୁ ଆଣିବା କିଛି ମୁଶକିଲ୍ କଥା ନୁହେଁ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରୂପ ତୁମ ସମମୁଖକୁ ଆସିବା ମାତ୍ରକେ ତା’ର ବିଶେଷତାର ଅନୁଭବ ହେବ । କେବେ କେବେ କେହି କେହି ପିଲା କହିଥାଆନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଏହି ସବୁ ରୂପ ଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ କିନ୍ତୁ ମନ ଆନୁସ୍ଥ ଆତ୍ମକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ଯେତେ ସମସ୍ତ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ମନକୁ ଯେଉଁଠି ଲଗାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛୁ ସେତିକି ସମସ୍ତ ଲାଗିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ମନରେ ବସ୍ତୁତ ଏବଂ ଅସ୍ଥାୟୀ ସଂକଳ୍ପ ମଧୁସ୍ଵ ଆସିଯାଉଛି । କେବେ କେବେ ମନ ଭିତରେ ଅବହେଳା ପଶିଆ ମଧୁସ୍ଵ ଆସିଯାଉଛି । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ପୁରତି ଘଣ୍ଟାରେ ପାଞ୍ଚଟି ସେକେଣ୍ଡ ହେଉ ବା ପାଞ୍ଚଟି ମିନିଟ୍ ହେଉ ଏହି ଏକସରସାଇନ୍ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଭବ କରାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ପାଞ୍ଚଟି ମିନିଟ୍ ଏକସରସାଇନ୍ କରି ମନକୁ ଏହି ଆତ୍ମକୁ ଆଣ । ମନ ଏହି ଆତ୍ମକୁ ଆସିବା ତ ଭଲ ନା! ତା’ପରେ ନିଜ ନିଜ କାମରେ ଲାଗିଯାଅ କାହିଁକିନା କର୍ମ ଧନ୍ଦା ତ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । କର୍ମ ନ କରି ତ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଯଞ୍ଚେ ସେବା, ବିଶ୍ଵ ସେବା ତ ସମସ୍ତେ କରୁଛ ଏବଂ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ମିନିଟ୍ ଡରିଲ୍ କରିବା ପରେ ମନର ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି ସେଥିରେ ଲାଗିଯାଅ । ଚାହେଁ ପାଞ୍ଚଟି ସେକେଣ୍ଡ ଲଗାଅ ଚାହେଁ ପାଞ୍ଚଟି ମିନିଟ୍ ଲଗାଅ କିନ୍ତୁ କେହି ଏପରି ଅଛ କି ଯାହାକୁ ଏତିକି ସମସ୍ତ ମଧୁସ୍ଵ ମିଳୁନାହିଁ! କେହି ଅଛ କି, ହାତ ଡାକାଅ । ଯାହା ପାଖରେ ପାଞ୍ଚଟି ମିନିଟ୍ ମଧୁସ୍ଵ ନାହିଁ । କେହି ନାହାନ୍ତି । କେହି ଅଛ କି? ସମସ୍ତେ ସମସ୍ତ ବାହାର କରିପାରିବେ । ଯଦି ବାରମ୍ବାର ଏହି ଏକସରସାଇନ୍ କରିବ ତେବେ କର୍ମଧନ୍ଦା କରିବା ସମସ୍ତେ ମଧୁସ୍ଵ ଏହି ନିଶା ରହିବ କାହିଁକିନା ବାବାଞ୍ଜକର ମନତର ମଧୁସ୍ଵ ମନମନାଭବ ଅଟେ । ତେବେ ଏହି ମନ୍ତ୍ର ମନର ଅନୁଭବ ଦ୍ଵାରା ମାୟାଦିତ୍ ହେବାର ଯନ୍ତ୍ର ପାଲଟିଯିବ କାହିଁକିନା ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ଶୁଣାଇ

ସାରିକ୍ଷନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ଯେତେ ଯେତେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲିବ, ସେହି ଅନୁସାରେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଇ ମନର ସଂକଳ୍ପକୁ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ହେବ । ତେଣୁ ଏହି ଏକସରସାଇନ୍ କରିବା ଦ୍ଵାରା ମନମନାଭବ ହେବାରେ ସହଯୋଗ ମିଳିବ କାହିଁକିନା ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଯାହା ବି ଭାଷଣରେ କହୁଛ ବା କାହାକୁ ସନ୍ଦେଶ ଦେଉଛ ସେଥିରେ କ'ଣ କହୁଛ? ଆମେ ବିଶ୍ଵକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାବାଲା ଅଟୁ । ଯଦି ବିଶ୍ଵକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ ତେବେ ପରାଧିକାରୀ ନିଜର ମନକୁ ଏଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରି ଯାହାକି ଯେଉଁ ସମସ୍ତରେ ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିବାକୁ ଚାହଁବ ମନ ସେହି ସଂକଳ୍ପ କରୁଥିବ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଆଦେଶ ଦିଅ, ଯେପରି ଏହି ଶରୀରର ଅନ୍ୟ ସବୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଛ, ଉପରକୁ ହୁଅ, ତଳକୁ ହୁଅ, ତେବେ କରୁଛି ନା! ସେହିଭଳି ମନ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଠାରୁ ଏବଂ ଅଧିକାରୀ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଉ । ମନର ମାଲିକ ଅଟ, ମୋ'ର ମନ କହୁଛ ନା? ତେଣୁ ମୋ'ର ମନ ଏତିକି ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଚାଲୁ, ସେଥିପାଇଁ ଏହିଭଳି ମନର ଏକସରସାଇନ୍ ଗୁଣାଇ ଦେଲୁ ।

ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ପୁରତ୍ଵେକ ସନ୍ତାନ ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛି ଯେ ମୋତେ ମନନିତ୍ ଜଗତ୍ଵିତ୍ ହେବାର ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ଆସିବାକୁ ଯାଉଥିବା ସମସ୍ତ ପୁରୁଷ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ କରି ଯାହାଦ୍ଵାରା ଯେଉଁଠି ଇଚ୍ଛା ମନ ସେଠାରେ ସହଜରେ ସଫିତ ହୋଇପାରୁଥିବ । ତେଣୁ ଆଜି ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ମୋ'ର ପୁରତ୍ଵେକ ସନ୍ତାନ ଏଭଳି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ ଯାହାକି ଯାହାକି ସଂକଳ୍ପ କରିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ମନ-ବୁଦ୍ଧି-ସଂସ୍କାର ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ଭାବରେ ଚାଲୁଥିବେ । ଯାହାର ଏହିଭଳି ଅଭ୍ୟାସ ଥିବ ସେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜଗତ୍ଵିତ୍ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ଏବଂ ପରିବାର ସହିତ ସ୍ନେହ ତ ସମସ୍ତତଃକର ରହିଛି । ପିଲାମାନଙ୍କର ଯେତିକି ସ୍ନେହ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ବାବାଙ୍କର ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ଅଛି । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଭଲ ଚତୁରତା କରିଛନ୍ତି, ମେରା ବାବା ମେରା ବାବା କହି ନିଜର କରିନେଇଛନ୍ତି । ପୁରତ୍ଵେକ ସନ୍ତାନ ନିଶ୍ଚୟ ସହିତ ଏହି କଥା କହୁଛି “ମେରା ବାବା” ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମେରା ବଚ୍ଚା । ଏହି ମୋ'ର ଶବ୍ଦ ହିଁ କମାଳ କରିଦେଇଛି । ତେବେ ସମସ୍ତତଃକ ଦିଲ ଭିତରେ କେତେ ଉପତ୍ଵ-ଉତ୍ସାହ ଆସୁଛି, ମେରା ବାବା, ପ୍ଵାରା ବାବା ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ବାରମ୍ବାର କହୁଛନ୍ତି ମେରେ ବଚ୍ଚେ । ଯଦି ମାୟାର କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଆକମ୍ପଣ ହେଉଛି କାହିଁକିନା ଅଧିକାରୀ ଧରି ମାୟକୁ ନିଜର କରି ରଖିଥିଲା ନା! ତେଣୁ ମାୟାର ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସ୍ନେହ ତ ଥିବ ନା! ଏଥିପାଇଁ ସେ ବାରମ୍ବାର ଆସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି କିନ୍ତୁ ଯିଏ ଦିଲ୍ ସହିତ ମେରା ବାବା କହିଥାଏ ତା'କୁ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ଯଦି ଗୋଟିଏ ଧର ଦିଲ୍ ସହିତ କହିବ ମେରା ବାବା ତେବେ ହଜାରେ ଧର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସହଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ବାବା ବନ୍ଧ୍ୟାସୁମାନ ଅଟନ୍ତି । ଅନୁଭବ ତ ଅଛି ନା! କେବଳ ଯଥା ସମସ୍ତରେ ଏହି ଅନୁଭବକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ ।

ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ କଥାକୁ ଦେଖି ମନ ଭିତରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ମୁରୁକୀ ହୁଏଛନ୍ତି । ଜାଣିଛ ତାହା କେଉଁ କଥା? ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ହିଁ ମୋ'ର ସଂସାର । କହୁଛ ନା! ବାବା ହିଁ ଆମର ସଂସାର ଅଟନ୍ତି । କହୁଛ ତ! ଯେଉଁମାନେ କହୁଛ ବାବା ହିଁ ମୋ'ର ସଂସାର ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଆରହା, ବାବା ହିଁ ତୁମର ସଂସାର ଅଟନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଂସାର ତ ନାହିଁ ନା! ସଂସାର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କ'ଣ ଅଛି? ସଂସ୍କାର । ଯେବେକି ବାବା ହିଁ ମୋ'ର ସଂସାର, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସଂସାର ହିଁ ନାହିଁ । ତେବେ ସଂସାର ତ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସଂସ୍କାର କିପରି ଜନ୍ମ ହୋଇଯାଉଛି? ଆଜିକାଲି ବାପଦାଦା ସମସ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସଂସ୍କାର ଶବ୍ଦକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । କ'ଣ ସମାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ? ହୋଇପାରିବ? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ସଂସ୍କାର ବିଘ୍ନ ରୂପ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଏହିଭଳି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିପାରିବ, ଦୃଢ଼ ପୁରୁଷାରଥ ଦ୍ଵାରା ଆଜି ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ ପୁରୁଷାରଥ କରିପାରିବ ଯେ ମୋତେ ଏହାକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । କରିବି, ଭାବିବି, ଦେଖିବି... ଏଭଳି ନୁହେଁ । କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ସଂସ୍କାରର କାମ ହେଲା ଆସିବା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର କାମ ହେଲା ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ସାହସ ଅଛି? ଅଛି ସାହସ? ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ହାତ ଉଠାଇଥିଲ କିନ୍ତୁ ଏବେ ରେକ୍ କରି ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲି ତାହା ହେଉଛି ତ? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବା କହିଛନ୍ତି, ବାବାଙ୍କର କାମ ହେଲା ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟ ଦେବା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କ କାମ ହେଲା ବାବା ଯାହା କହିଲେ ତାକୁ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏହାର ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ତାରିଖ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରି, ଯେପରି ଭକ୍ତମାନେ ତିଥି ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଶିବରାତ୍ରି ତ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ନା! ସେହିଭଳି ଏହାର ମଧ୍ୟ ତାରିଖ

ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କର । ଆରକ୍ଷା ଯଦି ସମସ୍ତତଃକର ଏକାଠି ଗୋଟିଏ ତିଥି ନିରୁଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ତେବେ ପ୍ରଥମେ ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ ତିଥି ନିରୁଦ୍ଧାରିତ କରିପାରିବ ନା! କରିପାରିବ! ଯଦି କରିପାରିବ ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ । କରିଲ ତ! ଯଦି କରିପାରିବ ତେବେ କରିଲ କି? ତବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ନିଜ ପାଇଁ କୌଣସି ତାରିଖ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଲ! ଆରକ୍ଷା ସାମ୍ବାଦିନୀ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଲ? ଯେଉଁ ତେଟ୍ ଫିକ୍ସ କରିଲ, ତାହା ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଲେଖି କରିଦେବ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ କରିବାର ବାହାଦୁରୀ ତ ଦେବେ ନା! ତା'ପରେ ଗୀତ ଗାଇବେ ବାଃ ବର୍ତ୍ତେ ବାଃ! ଏବଂ ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବେ ଯେଉଁମାନେ ସଂକଳ୍ପ କରିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ କରିଦେଖାଇଲେ ତାଙ୍କର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରାଯିବ କାହିଁକିନା ଚାଲିଚଳନରେ ଫରକ ତ ଦେଖାଯିବ ନା! ତେବେ ଏଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ତେଟ୍ ଫିକ୍ସ କରିବ, ସେଥିରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ସେହି ସ୍ଥିତିର ପାଖାପାଖି ହୋଇ ଚାଲିବ ନା! ଫରକ ଆସିବା ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଯାହାର ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖ ଅନୁସାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥିତି ହୋଇଯିବ, ବାପଦାଦା ତା'ର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବେ । ଭିତରେ ଭିତରେ ଯାହା ବି କରିବ ଦେଖିବାବାଲା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ପରଖିବେ କାହିଁକିନା ସମସ୍ତତଃକ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ତ ଆସିବ ନା! ସଂସ୍କାର ତ କାହା ନା କାହା ପାଖରେ ବାହାରିବ ନା! କାହିଁକିନା ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଭିତରେ ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ନିଶା ତ ରହିଛି ଯେ ମୁଁ ମାଷ୍ଟର ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଅଟେ । ମାଷ୍ଟର ତ ଅଟ ନା? ଯଦି ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ଅଟ ତେବେ ନିଜର ସଂକଳ୍ପକୁ ପୂରଣ କରିବା ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ଅଟେ ନା! ଆରକ୍ଷା!

ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଉଠ । ଦେଖ, କେତେ ଜଣ ଆସିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ । ବାପଦାଦା ପୁଣି ବି ଏଭଳି ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଅତି ବିଳମ୍ବର ବୋରୁଟ ଲାଗିବା ପୂର୍ବରୁ ତ ଆସିଯାଇଛ ସେଥିପାଇଁ ସାରା ପରିବାରର, ବାପଦାଦାଙ୍କର ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି କିନତୁ ସାରା ପରିବାରର ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଏହି ଶୁଭ ଆଶା ରହିଛି ଯେ ସର୍ବଦା ତବଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଶେଷରେ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ରବେଗରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବେ । କ'ଣ ଅଛି ସାହସ! ଯେଉଁମାନେ ଆଜି ପ୍ରଥମ ଥର ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସାହସ ଅଛି ଯେ ଶେଷ ସମୟରେ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ରବେଗରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆସିଯିବ? ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ । କେବଳ ଜଣେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ହେବ ତାହା ନୁହେଁ । ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ହୁଅ, ହୋଇପାରିବ! ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ତୀବ୍ରବେଗରେ ଯାଇ ପ୍ରଥମ ସ୍ଥାନ ନେଇପାରିବୁ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ନିଜ ଉପରେ ସେତିକି ନିଶ୍ଚିତ ଅଛି ତ? ଆରକ୍ଷା! ପଛବାଲା ହାତ ଉର୍ତ୍ତ କର, ହୋଇପାରିବ! ଆରକ୍ଷା! ଅଳ୍ପ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ବି ସାରା ପରିବାର ଏବଂ ବାପଦାଦା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦେଇ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଯେଉଁ ସେଣ୍ଟର ତରଫରୁ ଆସିଛ ସେଠାକୁ ଯାଇ ନିଜର ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ବାରମ୍ବାର ମନେ ପକାଇବ । ହୋଇପାରିବ, ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ, ସମ୍ଭବ ଅଟେ କିନତୁ ତବଲ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ଶେଷରେ ଆସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଦେଖାଇବ ତେବେ ସେଣ୍ଟରରେ ମଧ୍ୟ ତୁମର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥର ଦିନ ପାଳନ କରାଯିବ । ଉତ୍ସବ ପାଳନ ହେବ । ତେବେ ସମସ୍ତତଃକ ଦିଲ୍ ଭିତରେ ଉତ୍ସାହ-ଉତ୍ସାହ ତ ଅଛି ଯେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ବାବାଙ୍କର ସମାନ ହୋଇ ଦେଖାଇବୁ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଅମୃତବେଳାରେ ପିଲାମାନେ ଯେତେବେଳେ ଏହି କଥା କୁହନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଖୁସି ହୁଅନ୍ତି । କୁହନ୍ତି ବାଃ ପିଲେ ବାଃ! ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନକୁ ଚାହେଁ ପୁରୁଣା ହୋଇଥାଉ, ଚାହେଁ ନୂଆ ହୋଇଥାଉ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ଦିଲ୍ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ପାଦ ତୁମମାନଙ୍କର ଏବଂ ହଜାରେ ପାଦ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗର, କାହିଁକିନା ଏବେ ସମୟର ପରିବର୍ତ୍ତନ ତୀବ୍ର ଗତିରେ ହୋଇଚାଲିଛି । ଆରକ୍ଷା!

ସେବାର ପାଳି ଦିଲ୍ଲା ଏବଂ ଆଗ୍ରା ଜୋନ୍ ଅଟେ:-

ବାପଦାଦା ଶୁଣିଛନ୍ତି ଯେ ଦିଲ୍ଲା ଆରମ୍ଭରୁ ଆଜି ପର୍ୟନ୍ତ ସେବାର ନୂଆ ନୂଆ ଯୋଜନା ସବୁ କରିଆସିଛି । କରିଛ ନା! ଦିଲ୍ଲା କରିଛି । ତେଣୁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେବାର କୌଣସି ନୂଆ ଯୋଜନା ଉଦ୍ଭାବନ କର । ଯେଉଁ ସବୁ ଭାଷଣର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲିଛି ବା ଅନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସବୁ ହେଉଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଭଲ ହେଉଛି କାହିଁକିନା ତା'ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧି ହେଉଛି ଏବଂ ଆତ୍ମାମାନେ ସମ୍ପନ୍ନରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏବେ ଯାହା ସବୁ ଚାଲୁଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଭଲ କିନତୁ

ସେହିଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗୁଡ଼ିକ ଏବେ ବହୁତ ହୋଇସାରିଲାଣି ତେଣୁ ଏବେ କୌଣସି ନୂଆ ଉପାୟ ବାହାର କର ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେବାଧାରୀଙ୍କ ଭିତରେ ନୂଆ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ଆସିବ । କରିବ ତ! ଭଲ କଥା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ଦେଇ ସେବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖିଦିଅ । ଯେଉଁସବୁ ବଡ଼ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ସେଥିରେ ଭାଷଣ କରିବାଲା ତ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ କେବଳ ସାଥୀରେ ରହୁଛନ୍ତି । ତାହା ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଏଭଳି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ବାହାର କର ଯେଉଁଥିରେ ସବୁ କର୍ମୀଙ୍କର ଆତମାମାନେ ନିଜେ କରିବେ ଏବଂ ସେଥିରେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବେ କାହିଁକିନା ଦିଲ୍‌ଲୀକୁ ହିଁ ରାଜଧାନୀ କରିବାର ଅଛି । ତେଣୁ ଦିଲ୍‌ଲୀବାଲାଙ୍କୁ ଏହିଭଳି କୌଣସି ଉଦ୍‌ଭାବନ ବାହାର କରିବା ଦରକାର । ଠିକ୍ ତ! ଠିକ୍ ଅଛି, ସମସ୍ତେ କରିବ ତ! ହାତ ଉଠାଅ । ଭଲ କଥା । କେହି ବି କରିପାରିବ । ନୂଆମାନେ ମଧ୍ୟ ଉପାୟ ବାହାର କରିପାରିବ । ଯଦି କାହା ଭିତରେ ବି କୌଣସି ସଂକଳ୍ପ ଆସୁଛି ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ମଧୁବନ ଅଫିସକୁ ଲେଖି ଦିଶାଇ ପାରିବେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଅଛି । ଆର୍ଛା! ଦିଲ୍‌ଲୀବାଲା ପୁରୁଷାରଥ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମସ୍ଥାନ ନିଅନ୍ତୁ । ବାପଦାଦା ତ ବହୁତ ସମୟରୁ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ବି ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଚାହେଁ ଦେଖ ଭିତରର ହୋଇଥାଉ ବା ବିଦେଶର ହୋଇଥାଉ ଏବଂ ତା'ର ସମ୍ପର୍କରେ ଥିବା ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଯା ସ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ବିଘ୍ନ ରହି ଦେଖାଅ, କୌଣସି ବି ବିଘ୍ନ ଯେପରି ନ ଆସେ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଘ୍ନ । ଏଥିରେ ଯଦି ନମ୍ବରଠାନ୍ ହେବ ତେବେ ତା'ର ମଧ୍ୟ ନିର୍ବିଘ୍ନ ଭବର ଦିବସ ପାଳନ ହେବ । ଏବେ କେବଳ ଯା ସ ପାଇଁ କୁହାଯାଉଛି । ଯା ସର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲେ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସ ପଡ଼ିଯିବ । କିନ୍ତୁ ପୁରସ୍କାର ନେବା ପାଇଁ ଯା ସ ସମୟ ଦିଆଯାଇଛି । ତେବେ ଦିଲ୍‌ଲୀ କେଉଁ ନମ୍ବର ନେବ? ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର! ବାପଦାଦା ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । ସାରା ପରିବାରକୁ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ଲାଗୁଛି । ଚାରିଆଡ଼େ ସମତୁଷ୍ଟତାର ବାତାବରଣ ଖେଳିଯାଉ । ଚାହେଁ ସେବାରେ, ଚାହେଁ ଯାହା ବି ନିଷ୍ପତ୍ତ ସବୁ ତିଆରି ହୋଇଛି ସେଥିରେ ଦେଖିବା ବାପଦାଦା ତ କହିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ବାପଦାଦା ପାଖକୁ କୌଣସି ନାମ ଆସି ନାହିଁ । କୌଣସି ଜୋନ୍ ନହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ବି ବଡ଼ ବଡ଼ ସେଣ୍ଟର ସବୁ ଅଛନ୍ତି ବା ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପର୍କରେ ଥିବା ସେଣ୍ଟରଗୁଡ଼ିକ ଯଦି ଏତିକି ବି କରିବେ ତେବେ ବାପଦାଦା ଦେଖିବେ । ଏବେ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ପାଦ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଅ, କାହିଁକି ନାହିଁ? ଅନାମକ ଭାବରେ କ'ଣ କେତେ ବେଳେ ହୋଇପାରେ । ତା'ର ଚାରିଖ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଆର୍ଛା!

ଆଗ୍ରା ସର୍ବଜନ:- ଆଗ୍ରାକୁ ଏଭଳି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ବା ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହାକି ସରକାରୀ ତାଲିକାରେ ଆଗ୍ରା ଯେପରି ବିଖ୍ୟାତ ଅଟେ, ସେହିପରି ଆଗ୍ରାର ପିଲାମାନେ ଏପରି କୌଣସି ସେବା ଖୋଜି ବାହାର କର ଯାହାଦ୍ୱାରା ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ସରକାର ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଆଗ୍ରାରେ ଯେପରି ତାଳମହଲ ରହିଛି, ସେହିପରି କିଛି ନା କିଛି କର । ଭରଷା ଅଛି ନିଜ ଉପରେ! ଯଦି ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ଅଭିନନ୍ଦନ । କ'ଣ କରିବ? ଏବଂ କେତେ ସମୟରେ କରିବ? (ମେଳା କରିବୁ, ମେଳା ପ୍ରୋଗ୍ରାମ କରିବୁ) ମେଳାପ୍ରୋଗ୍ରାମ ତ ସମସ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କୌଣସି ନୂଆ ଉଦ୍‌ଭାବନ ବାହାର କର ଯାହାକୁ କୌଣସି ଜୋନ୍ କରିନଥିବ କାହିଁକିନା ଆଗ୍ରା ସମସ୍ତଙ୍କର ଦେଖିବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ତେଣୁ ଆଜିକାଲିର ସରକାରଙ୍କର ଯେପରି ମତମତା ଅଟେ ନା! ଯଦି କୌଣସି କଥାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ହୁଏ ତେବେ ଆଗ୍ରା ସେଥିରେ ବିଖ୍ୟାତ ଅଟେ । ତେଣୁ ସେହିଭଳି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କର । ଯଦି ଅମୃତବେଳାରେ ବସି ଭାବିବ ତେବେ କିଛି ନା କିଛି ଚିତ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରରେଣା ଆସିଯିବ । ଠିକ୍ ତ? ଚୀତ୍ରମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ତେଣୁ କମାଳ କରିବ । ତେବେ ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ କିଛି ନବୀନତା କର । ଯାହା ସବୁ ସେବା ଚାଲିଛି ସମୟ ଅନୁସାରେ ତାହା ମଧ୍ୟ ନବୀନତା ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଆହୁରି କୌଣସି ନବୀନତା ଉଦ୍‌ଭାବନ କର । କୌଣସି ବି ଜୋନ୍ କରୁ, କିନ୍ତୁ କିଛି ନୂଆ କର । ବାକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରିୟ ଅଟେ, ସିଲିକା ଅଟେ ଏବଂ ବାବା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ଉତୁଆଅ ଏବଂ ଉତୁଆଅ । ଆର୍ଛା!

ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କର ଦିଲ୍ ଦୁଲାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଗେହ୍ଲା ଅଟନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ବାରମ୍ବାର ସ୍ମୃତିକୁ ଆଣୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଣିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୋତେ ଚୀବରପୁରୁଷାରଥ କରି ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ କରିବାକୁ ହେବ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ଦିଲ୍ କହିବ ମୋ'ର ପିତା ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଉପତ୍ତ ଏବଂ ଉତ୍ସାହର ସଂକଳ୍ପ ଆଜିକାଲି ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚୁଛି । ଏହିଭଳି ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କ

ଭିତରେ ଆସିଗଲାଣି । ବାପଦାଦାଙ୍କର ଆଶା ରହିଛି ଯେ ଏବେ ଶୀଘ୍ରରୁ ଶୀଘ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ହେବ, କେହି ଯେପରି ବଞ୍ଚିତ ନ ରହିବେ । ସମସ୍ତେ କିଛି ନା କିଛି ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇ ନିଅନ୍ତୁ । ଯଦି ନୀବନମୁକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ନ ନେଇପାରିବେ ତେବେ ଖୁସି ଖୁସିରେ ମୁକ୍ତିର ସମ୍ପତ୍ତି ତ ନେଇନିଅନ୍ତୁ କାହିଁକିନା ବାବାଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଦେବାର ଅଛି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ଯେତେ ଜଣଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଦେବ ସେହି ଅନୁସାରେ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହେବାର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ସବୁ ଆଡୁ ଆସିଥିବା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବହୁତ ବହୁତ ସ୍ନେହ ତଥା ଆଶୀର୍ବାଦ ସ୍ଵୀକାର ହେଉ ।

ବରଦାନ:- ତ୍ୟାଗ ଏବଂ ତପସ୍ୟା ଦ୍ଵାରା ସେବାରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଭବ ।

ଯେପରି ସ୍ଵଥୁଳ ଅଗ୍ନି ଦୂରରୁ ହିଁ ନିଜର ଅନୁଭବ କରାଇଥାଏ, ସେହିପରି ତୁମର ତପସ୍ୟା ଏବଂ ତ୍ୟାଗର ଝଲକ ଦୂରରୁ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁ । ସେଥିପାଇଁ ସେବାଧାରୀ ହେବା ସହିତ ତ୍ୟାଗୀ ଏବଂ ତପସ୍ଵୀମୁରତ ହୁଅ, ତେବେ ଯାଇ ସେବାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ଦେଖାଯିବ । ତେବେ ତ୍ୟାଗୀର ଅର୍ଥ ହେଲା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପୁରୁଣା ସଂକଳ୍ପ ବା ସଂସ୍କାର ଦେଖାଯାଉ ନ ଥିବ । ତପସ୍ଵୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧିର ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଆତ୍ମିକ ସ୍ଵରୂପ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ବି ଦେଖାଯାଉ ନ ଥିବ । ଯାହା ବି ସଂକଳ୍ପ ଉଠିବ, ସେଥିରେ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ସମାହିତ ହୋଇଥିବ, ତେବେ କୁହାଯିବ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍ୟାଣକାରୀ ।

ସଲୋଗାନ:- ଦେହଭାଗଠାରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଚିତ୍ରକୁ ନ ଦେଖି ଚେତନକୁ ଏବଂ ଚରିତ୍ରକୁ ଦେଖ ।

*** ଓମ୍ ଗାନତି ***

ଅବସ୍ଥିତ ଲଗାବା:- ସର୍ବଦା ହରଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ନିଜର ସ୍ଵଭାବକୁ ସରଳ କର ଏବଂ ସହନଶୀଳ ହୁଅ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମାଷ୍ଟର ବିଶ୍ଵ ନିର୍ମାତା ଅଟ । ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ନମ୍ରତାର ଗୁଣ ସହଜରେ ଆସିଯିବ ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ନମ୍ରତା ଅର୍ଥାତ୍ ସରଳତା ସ୍ଵାଭାବିକ ରୂପରେ ରହିଥିବ ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଗୁଣଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଆପେ ଆପେ ଆସି ହିଁ ଯିବେ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ଵରୂପରେ ସୂଚିତ ରହି ତା'ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ ବା କର୍ମ କର । ତା'ପରେ ଦେଖିବ ଯେଉଁ ସବୁ ଛୋଟ ମୋଟ କଥା ଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମକୁ ସାମନା କରିବାକୁ ପଡୁଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ଏପରି ଅନୁଭବ ହେବ ଯେପରି କୌଣସି ବ୍ୟସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆଗରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ତାଙ୍କର ପିଲାଳିଆମି ଖେଳ ଖେଳୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିନଥାଏ ।